

מסורת הש"ס

(א) מור טו: (ג) יתכן להיות דלמור בר ארשעא אבל לנא מנינו בר ארשעא צריינא ביהדא אף על פי שזאז סודר צבייתא וגם י' ויתכן סתם לז' וכן צבייתא בשום מקום וזרז בגילוי צמוד טו: (א) (לפול סט. ודינ' ורש"י מ"י, א) ויקרא (טו:) ויתפול ויתפלד לעברד (רש"י א) ויתפול ויתפלד נדה לג' ד"ה סופרתו ויתפלד שם עא: ד"ה הרואה ויתפלד מגילה ד: ד"ה ספירה ויתפלד ר"ה י' ד"ה שנים ותוספתא מור טו. ד"ה וצלה

גליון הש"ס

גמ' וקסבר אין שוחטין
וזורקין. עיין לקמן כג ע"א
תוס' ד"ה לא קשיא:

מוסף רש"י

בשני שלה. סבבר ראלה
 ביום שמיני ועד שלח
 ביום חמישי ועד
 וסדרת כנגדו לדע אל
 מלחה נז' ימים ג' ארוע
 וסלח נז' ימים ג' ארוע
 אובלח' כססח דטמאה
 א' וסלח' א' ארוע ארוע
 פטור' מלגסוח פסח ימי
 דלחילת פסח' אל מיעבט
 (ססס) ז' צוב שחי
 ריאות' יני' ב' חלד
 בשני ימים כדלמרינן האם
 (צ"ק ד') מלה המבוי
 אל ח' בלחילת דטמאה
 וסלח מהיה טומאהו כוונ',
 אלס הוצא ימים ארוע
 וסלח ימי' צ' צוב ז' דסח
 ימים רביס' מעטע ימים
 שני צריס שלס' ארוע
 (ססס) שבעיני שלס' דלח
 יני' ז' רואה שמיס לרואה
 שלס ארוע קרן' שבע
 ג' מונח' ג' וסלח ימיס
 ובעל ג' מונח' ג' וסלח
 מצי קרן' להי נקט בעל
 מצי ראות וסומרת' ג'
 משוס דלח' בני קרן' נסח'
 דעל קרן' דלח' קרן' אל
 וסלח מלגסוח עולוי' בשביעי
 משוס דלח' מוז' אלס פסח
 צערי' דלמרינן קרן' דבי
 לאחור' מלגסוח מעבט' אל
 דקדק' (במות עד') הבי'
 כפחור' אורל' קדקדס' (ד'ד')
 (ססס)

מוסף תוספות

- [illegible]

כיצד צולין פרק שביעי פסחים

פא.

עין משפט
נר מצוה

א מ״י פ״ה מהל' משכן ומושב הלכה ט:
ב מ״י פ״ו מהל' ק״פ הלכה ג:
ג מ״י פ״ג מהל' מחוסרי כפרה הלכה ח:

רבינו חננאל

[illegible]

וְאֵלֶּם מִשּׁוּם דִּסְבֵּר דְּרִיז'ן מְרִיצָה. מִימָה לִרְשָׁצ'א מִנ"ל דִּילְמָה לֵא
דִּפְטוּרִין הֵייוּ מִשּׁוּם דִּסְבֵּר דְּנִשְׁיִים בְּשֵׁי רְשׁוֹת וְאוּרִי דְּבִהֲדִיא
מוֹכַח לִקְנוֹן סוֹף פֶּרֶק הָאֵשֶׁה (דף 56:) דְּרִיז' יוֹסִי סָבֵר נִשְׁיִים בְּשֵׁי
חֻצוֹת: **קִסְבֵּר רַבִּי יוֹסִי מִכָּאן וְלֵהֲבָא הִיא מִטְמָאָה** פִּי' וְאֵלֶּם
בְּיִרְדָּה לֵן כִּרְבָּנִי דְּלַמְפֵּרֶע טַמְמָה
וְאִית' כִּי ס'ד נִכְנֵי דְּטַמְמָה דְּרִיז' יוֹסִי
מִשּׁוּם דִּסְבֵּר זִיךְ מִרְצָה^א מֵאִי פִּרְקִי
לִימָא^ב דִּס'ל כִּרְבָּנִי וְי"ל שֶׁלֹּא רָצָה
לַעֲשׂוֹת מַחְלוּקַת חֲדָשָׁה שֶׁלֹּא מֵאִינוּ
תַּנְחִים חֲלוּקִים בְּכָךְ אֲבָל בְּלַמְפֵּרֶע הוּא
מִטְמָא מֵאִינוּ תַּנְחִים בְּשִׁילָה נָדָה
(דף 57.) אֲמַתְנִי דְּנִבְלָה יוֹם שֶׁלֹּאֲחֲרִיו
וְשִׁמְשָׁה: **אִי נָמִי בְּנוֹן רֵאחָה שֵׁנִי**
יָבִים בֵּין הַשְּׂמִינִי מִלְּלָה מִשְׁנֵי
בְּרוּחָה בְּלִילוֹת מִשְׁמַע דְּסִפִּירַת לִילָה
הוּא סְפִירָה וְכֵן פִּי' בְּקוּטֶרֶס וְקָשָׁה
לִרְצִ"ל דַּחֲנָן פ' שְׁנֵי דְּמִגִּילָה (דף 58.)
וְכֵן שׁוּמְרַת יוֹם כִּגְדָה יוֹם לֹא תִטְבּוֹל
עַד הֵנָּה הַחֲמֵה וּמִסְקִי בְּגִמ' קמ"ל כִּיוֹן
דְּבִעֵי שִׁימור שִׁימור צִימָמָה הוּא וְכֵן
בְּשִׁילָה נָדָה (דף 59.) אֲמַר וְשׁוֹן
בְּרוּחָה תוֹךְ יִי"ל יוֹם וּטְבִילָה לַעֲבֹד
וְשִׁמְשָׁה שְׂמִטָּמִיִּים מִשְׁכָּב וּמוֹצֵז וְחִיבִין
בְּרִצְבָן מִשְׁמַע אֲפִילוֹ לֹא רִאחָה אַח"כ
וּמִשּׁוּם דְּבִלְיָה לֹא חֲשִׁיב שִׁימור^ג וְי"ל
דּוּלָּי סְפִירַת לִילָה לֹא הוּא סְפִירָה
וּמִי"מ לֹא מִנִּי לְאוֹקְמָה בְּרוּחָה בְּלִילוֹת
מִשּׁוּם דְּכִיוֹן דִּסְבֵּר רַבִּי יוֹסִי מִקְלָת
הַיּוֹם שְׁסִפְרָה בְּצִינֵי הוּא כְּכוּלָּה ה"ה
אִם פִּסְקָה בְּחַלִּי הַיּוֹם שִׁעֲלָה לֵא
שִׁימור סוֹף הַנִּשְׁאָר לִכְן מוֹקִי בְּשׁוּפֵת^ד
שֶׁלֹּא אִתָּה סוֹף הַיּוֹם בְּטֶהֱרָה אִי"נ
בְּרוּחָה שְׁנֵי בֵּין הַשְּׂמִינִי וְלִכְלֵא לְמִימֵר
שִׁעֲלָה לֵא אֲמַנֵּעַ הַיּוֹם שִׁימור דִּלָּא
אֲמַר מִקְלָת הַיּוֹם כְּכוּלָּה אִלָּא אִלּוּ
תַּחֲלָתוֹ אִלּוּ סוֹפּוֹ אֲבָל אֲמַנֵּעַ לֹא וְכֵן
אִיתָא בְּהִידָא בְּנוֹיז בִּצ"ח^ה (דף 60.)
דְּקִאֲמַר רַבִּי יוֹסִי זֶה גְּמֻרָה הֵימֵן
מִשְׁכָּחָה לֵה כִּיוֹן דְּחוּזֵי פִלְגָּה דִּימָא
אִידך פִּלְגָּה סְלִיק לֵה שִׁימור^ו וּמִשְׁנֵי
כְּגוֹן דְּחוּזֵי תַלְתָּא יוֹמֵי סְמוּךְ לְשִׁקִּיעַת
הַחֲמֵה דִּלָּא הוּא שְׁהוֹת בְּיוֹם דְּסְלִיק לֵה
מִמְיִנְהָ וְתַלְתָּא יוֹמֵי אִלּוּ דְּוִוְקָא דְּרֵאִיָּה
שְׁלִישִׁית לֹא חִיִּשְׁיִין שְׁהֵא סְמוּךְ
לְשִׁקִּיעַת הַחֲמֵה מֵאַחַר שֶׁכֵּב רֵאחָה
שְׁנֵי יָמִים סְמוּךְ לְשִׁקִּיעַת הַחֲמֵה
וּבְשִׁלְשֵׁי תַרְחָה בְּצִינֵי שְׁעָה שְׁתַּיִּה
וְכֵן

בזילה ובלבד שמראה קודם היום שלא יעלה לה שימור תחלת יום ג' וא"ת והא' אמרינן בפרק צנות כותים (מדה דף לג.) דכותית יום פוסקת סופרת למנין שבעה הא' רבי יוסי נמי סבר הכא סוף היום ככולו וי"ל דלא אמר סוף היום ככולו בתחלת השבוע אלא דוקא בסוף השבוע כי הכא כגון זו בשביעי או שומרת יום כנגד יום שאין לה למנות יומה וסוף השבוע מסוף השבוע אין לן למילף ולא מתחלת השבוע ואשכחן חילוק בין תחלת השבוע לסוף השבוע בפר' דר"ה (דף י.) דגדה עולה לא סוף היום בתחלתה ואין תחלת היום עולה לה בסופה אע"ג דהתם הוי איפכא מסבדתה^א:

אמר רבא ק"ו ב' מקום שהותרה לו טומאה ידועה אינו דין שהותרה לו טומאת התהום. וא"ל וימא דיו מה טומאה ידועה לא הותרה אלא היכא דלא אפשר ה"ג טומאת התהום וי"ל דעדפיה פריך אפילו לר' טרפון דלית ליה דיו היכא דשמיפרך ק"ו (בבב"ד ד' ה.)^ב:
לרש'

דאזער מאכן וועבא מעמא. ולא משכחת טומא' התהום בידיה: **כלבד.** אילו צבעלים לא מהני שרץ וקאמר צטומאחא התהום דמת מיהא הותרה ליה: **הוי משכחת לה.** כיון דלית ליה מקצת היום עולה לה לספירתה שלשה רזופין דלא הוה לה מנינא כלל: **אי נמי צרואה שני ב"ש.** רכל אידיא טומאחא ג' ימים רזופין כגון ב"ש של ע"ש י"ש כאן סוף ערב שבת הרי ג' ימים רזופין ואין כאן תשלמות יום טהור שיעלה לספירה ולפי השחר מדאינטריך למנקט צין השמשות ולא נקט משכחת לה בצרואה קבעי ע"ש הוי אי צאיטריך להדר זרקה טהור משום טומא' התהום נסחא אפי' לכתחלה כגון שנודע לו לפני זריקה: **צקרבנותיה.** דניזיר ועושה ן קרבנות יחיד: **מקום שהותרה לו טומאה ידועה.** היכא דליכא טהורין:

בשני שלה: עדיין ספק הוא שמה תראה יום זה ואיך עש' אתמול ותראה גם מחר והו' להו' שלשה והוא לה זכה גמורה ואם לא תראה מתהרהר לערב: **אינה אולמל**. שהרי צריכה להיות עוד מחר שומרת יום כנגד יום: **ופטורה מלעשות פסח שני**. קס"ד כיון דבשעת שמיטה וחריקה ספק הוא מראה ציץ מטומאת הטהרה צדיה ואע"ג דליגלגא מילתא למפרע שנטמאה ודאי בטומאת הטהרה: **מכאן ולהבא היא מעמאה**. ומרת יום כנגד יום שספירה קלת היום וצולה טהרה מטומאה של מכלא ולהבא ותהיה מחר שומרת יום כנגד יום הלכך צוריקה ושמיטה ופטורה מעליהם הוא. ורבנן פליגי על דעתיה ואמר דכי חזיא ליגלגא מילתא למפרע צדיה היא וחדא טומאה היא ובשעת שמיטה ספק הוא וחיבת הפסח שני. ולקמיה פריך כיון דלרבי יומי' כל חד וחד טומאה בצנפי' נפשיה הוא היאך מנכרפים ליבה לעשות זכרה גדולה: **בעל שני ראיות**. דלילו בעל ג' ראיות לא' חזי למילל לאורתי' שדיח קרבנותי' ב' ובשמיני נמי לא' חזי למינקט ומייתי ואח"כ ראה מטמא משכב ומושב למפרע דכיון דירא מזה ראשונה לשעה שהיא ראיה לקרבן הוא לה הך זכרה למפרע ומושב למפרע שמתמול למחר טבילה ועד הנה טהור למפרע וטבילו' טבל צו' שחרית: משכבת ומושב שאלתר טבילתו ומיין שהרי סת' מיינו והרי הוא כבתחלתו דכתיב (ויקרא טו) וספר לו שבעת ימים והרי איין. ומדקתי נמי בשומרת יום למפרע אלתא נמי למפרע שנטמאה ואפ"ה פטר לה מפסח שני ש"מ טעמא משום דטומאת הטהרה. ומשכבת ומושב כדכח נקט ליהוה מפני שכן אף הטומאה לטמא אלאם וכדבר זה זכ' חלוק משאר טמאין: **מדרבנן**. אבל מדאורייתא לא מטמא אלא מכאן ולהבא לא הזכיר ולא שומרת יום בשני דמקל' יום עולה להן לספירתן הילכך לגבי פסח טהרין מעליה הו': **אבל הו' לא** וכו'. לא ידענא אהיכא קאי אכל: **סופר לא שגפיו**. כל ספירין שספר

וּמִרְדֵּי לַסְפּוֹר ז' אַחֲרֵיהֶם: וְאִלְ רֵבִי יוֹחָנָן לֹא יִסְפּוֹר אֲלֵנָּה יוֹמוֹ. וַיִּסְפּוֹר יוֹם א'. וְהָיָה אֲמִילְתִּיהָ דר' יוֹחָנָן מֵה נִפְשָׁךְ אִי לַמִּפְרַע מִטְמֵא לְדִין מִקְצֵת הַיּוֹם עוֹלָה לוֹ וְלֹא נִגְמְרָה סְפִירָתוֹ: כִּוּלֹּה גַּמִּי נִסְפּוֹר. דְּמַכְיָיִם וְסִפּוֹר לוֹ ו' יָמִים לְטַהֲרָמוּ טַהֲרָה אֶחָת לְכוּלָּן שְׁלֹל הָיִיהָ טוֹמֵאָה מִפְּסָקָת בִּינְיָהן בְּצֵמַס' נְדָה (דף ג:) וְאִם מִנֵּה לִסְרִיּוּגִין כִּי הִכָּא שִׁסְמֹר יוֹמוֹ וְיִשְׁלִימֵנו לַמַּחַר מִנֶּאֱחָת הַפְּסָקָה בִּינְיָהן: וְאִם מִכָּאן וְלֵהֲבֵא מִטְמֵא. שְׁעָלְתָּ לוֹ מִקְצֵת הַיּוֹם וּמִמָּרוּ סְפִירָתוֹ אֶחָת: יוֹמוֹ גַּמִּי לֹא נִסְפּוֹר. אֲלֵה הִי הוּא כְּרִיאָה רִאשׁוֹנָה שֶׁל זִבְעָה פָּרִיזָה וְאִין זֶה אֲלֵה טוֹמֵאָת עֶרֶב וַיִּטְבּוֹל לַעֲרֵב וַיִּטְהַר' דְּקִי"ל רִאָּיָה רִאשׁוֹנָה שֶׁל זָב קָרִי בְּעֵלְמָל הוּא בְּצֵמַס' נְדָה (דף ע:): אֲלֵה. ה"ק ר' יוֹחָנָן לֹא יִסְפּוֹר וְלֹא יוֹמוֹ כְּלוֹמַר אִפְּלִי יוֹמוֹ לְפִי שְׂכָב עָלֶיהָ לוֹ מִקְצֵת הַיּוֹם כְּכוּלָּו וְשִׁלְמוּ סְפִירָתָן שֶׁל זִבְעָה וְאִלְ ר' אֲשֻׁעִיָּה לְרֵבִי יוֹחָנָן: ר' יוֹסִי קָאִי כּוּוּסָךְ. דִּס"ל גַּמִּי מִכָּאן וְלֵהֲבֵא הוּא מִטְמֵא מִדְּפֹטֵר לִיה לְעִיל מִפְּסָקָה שֶׁל אֲלֵה' אֲשֻׁעִיָּה לְמַפְרַע דְּר' יוֹסִי מִדְּרַבָּן קָמַר: ר' הִלְלֵי ר' שִׁמְעוֹן אֵין צִלְמָה דְּמִילְתִּיהָ הוּא לֹא מִשּׁוֹם קָאִי מִיִּיתִי לֵה: הַשֵּׁ דִקְרַנִּי לְעִיל לְמַעֲטוּי מֵאִי ע"כ לְמַעֲטוּי שֶׁרָן מוֹקֵמָה וְצִבְקָן כְּדַלְמַר לְעִיל וְלֹא: אִין שׁוֹטְטִין וּוּרְקִין עַל טֵמָא שֶׁרָן. וְאֲשַׁמְעִין דְּטוֹמָא' הִתְהוּם גַּמִּי דִּם וּמִכָּאן וְלֵהֲבֵא מִטְמֵאָה הו"ל כֹּל יוֹמָא טוֹמֵאָה בְּצִנְפֵּי נִפְשָׁה: בְּשׁוּפְעָה. תַּחְלוּת הַיָּמִים הִיוּ בְּטוֹמֵאָה לְדִין כֵּאֵן סְפִירָה כֻּלָּל. וְצִנְפֵּי בִין הַשְּׁמִשּׁוֹת סָג וְתַחְלוּת צִנְחָה וְבִין הַשְּׁמִשּׁוֹת שֶׁל מַחַר שֶׁהוּא סוֹף הַצִּנְחָה וְתַחְלוּת א' בְּשֶׁ הַדְּבָרִים לִמ"ד מִקְצֵת הַיּוֹם כְּכוּלָּו תַּחְלוּת הַלֵּילָה עוֹלָה לְסְפִירָתָה וְאִלְ עַל צִבְיָוֹת: צִמְדִּי. כֹּל הַשָּׁנָה וְאֵלִיצֵא דִמָּאן דְּלִמַּר מוֹמָאָה דְּחִוּיָה הִיא צִבְיָוֹת: אִי לֹא וְאֵלִיצֵא דִמ"ד לָקֵטן [ע"ב] דְּטוֹמֵאָת מִרְצֵי צִיךְ גַּבִּי מִיר וְעוֹשֶׁה פֶּסַח: פֶּסַח: בְּמִקּוֹם שְׁלֹל הַפֹּרֶת ר' טוֹמֵאָה יוֹדוּעַ. כֹּל כִּגוּן מִיר וְעוֹשֶׁה פֶּסַח

התהווה כדתן נטמא טומאת התהום, הציץ מרצה, צבור שהותרה להם לטומאה ידועה,